Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per JosemiE el dl., 19/01/2026 - 00:00

Is 8,23b-9,3
1Co 1, 10-13.17
Mt 4,12-23

Avui, tercer diumenge del temps ordinari, celebrem el “diumenge de la Paraula de Déu”. Una ocasió per aturar-nos i prendre consciència del tresor que suposa poder acollir la Sagrada Escriptura i fer-la el fonament i el motor del nostre viure. A cops, potser, no ho tenim tant present. Déu parla.
I també, avui, -dia de la conversió de St. Pau, que no celebrem, en ser diumenge- acaba “l’octavari de pregària per la unitat dels cristians”. Una crida a caminar en la direcció de la unitat de tots els qui creiem en Jesucrist. Una història de segles que demana, ara, el seu recorregut cap el reconeixement i la concòrdia.

Avui, l’Evangeli ens situa al començament de l’activitat de Jesús. I ben segur que no ha de ser anecdòtica casualitat que Jesús comenci d’aquesta manera.
Prenem nota. Perquè, aquesta manera, la de Jesús, és la que ens ajuda a viure. A nosaltres, avui.

1.- Quan les coses pinten malament.
En rebre la notícia de que Joan és empresonat, Jesús “fa un pas endavant”. I comença a actuar. Pren la iniciativa. Ara és el moment.
Sovint, quan les coses pinten malament, donem un pas enrera. Tendim a pensar: “No és el millor moment... Hauríem d’esperar que passi aquest temps d’incertesa... Quan les coses tornin a la normalitat...”
Quan les coses pinten malament és, precisament, el temps de decidir. De moure’s. D’actuar. Amb cap i amb realisme. Cert. I Jesús ho fa. No queda paralitzat ni s’amaga. No l’atura la por, ni el mou l’agitació de l’activisme. Ple d’Esperit, dona aquest pas. Amb plena consciència.
No va als centres de poder, ni al rovell de l’ou. Va a un lloc discret, podríem dir-ne dubtós. On s’han establert molts gentils. (La Galilea del gentils). A Cafarnaum, a tocar del llac.
I allà, sense dilació i sense impaciència, comença l’aventura de Jesús.

2.- Convertiu-vos.
I comença sense aigualir ni endolçar la crida que li surt de dins. Convertiu-vos! Canvieu! Rectifiqueu. Adoneu-vos ...que no anem bé. Sigueu conscients! El Regne ja ha arribat i no podem viure con si tot seguís igual. No podem seguir igual. És Déu mateix qui s’acosta. Acolliu-lo. Amb el vostre viure i obrar. És possible -és necessari!!- viure i relacionar-nos d’una altra manera. No podem seguir vivint des de l’egoisme, el tancament, la inhibició, la llei del més fort i del més gran profit personal... No podem seguir vivint com a enemics. Ni fer-nos indiferents a les necessitats dels altres.
Jesús anuncia la Bona Notícia i guareix. Proposa i actua. Diu i fa. Paraula i obra. Parlen els fets i fa el que diu. Ell és l’Evangeli. Ell és la Bona Notícia!!!

3.- I crida companys.
Convoca deixebles. Jesús no és un solitari personatge que s’ho fa ell tot sol. Segueix-me/ seguiu-me. Veniu amb mi. Crida pescadors del llac. Els qui són. I tal com són. Sense concurs de mèrits, ni nota de tall. Amb ells crea una comunitat. Els crida per a la missió. La seva missió: anunciar la Bona Notícia i servir. Proclamar amb paraules i fets que Déu es proper. És present en el nostre viure. Que el seu Regne ja està en marxa. Que podem viure d’una altra manera. Amb una altra mirada. Un altre enfoc. Posa en marxa la comunitat dels que volen que la vida sigui ... allò que Déu ha somniat per a la humanitat. I ho volen, potser sense saber-ho del tot ni posar les paraules adients. Crea la comunitat ... dels qui mai havien experimentat una cosa semblant. La comunitat dels qui escoltant-lo a ell, se’ls encén el cor. I descobreixen que viure és una altra cosa.

Aquelles i aquells deixebles som, ara, nosaltres. Convocats a testimoniar l’esperança que no mor. La vida que se’ns dona per donar-la. La presència discreta i silenciosa del Déu de Jesús. Aquell que omple de vida i de sentit tot. Tot.
La petita comunitat cridada a testimoniar la seva presència: Convertiu-vos. Canvieu. Podem viure des de l’amor. Déu és entre nosaltres. Avui. Cada dia.

Fotografia: Aaron Burden a Unsplash

ETIQUETES
CONVERSIÓ CRIDA COMUNITAT